

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrť leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 3.

Maribor, dne 6. januarja 1909.

Letnik I.

Slovenskim trgovcem in obrtnikom.

Lanski boj za gospodarsko osamosvojitve na Sp. Stajerskem nam je odkril marsikatero nedostanost na našem narodno-gospodarskem polju. Z žalostjo smo si morali marsikaterokrat povedati, da doslednje izvajanje načela „Svoji k svojim“ ni mogoče, ker nam manjka narodnih, osobito tudi katoliško-narodnih trgovcev in obrtnikov. Toda žalost nam naših oči ni napolnila s solzami, da ne bi mogli jasno gledati v bodočnost. Spoznanje sedanjih razmer nam je marveč rodilo tem strožje začrtane načrte našega delovanja na to plat za najbližjo prihodnost.

Mi potrebujemo tesne organizacije katoliško-narodnih trgovcev in obrtnikov! Takšne nam je dose-daj popolnoma nedostajalo na Spodnjem Stajerskem. Ljudje našega mišljenja so nam najbližji in srce ter razum nas silita, da ravno nje podpiramo v prvi vrsti. Taka podpora pa je le mogoča, ako nam organizacija nedvomno imenuje naše ljudi. Kakor bi nas vsakdo obsojal, ako bi se navduševali za naročje odpadnike in nasprotnike, tako nam tudi nihče ne more zameriti, ako si nočemo v liberalnih trgovcih in obrtnikih vzgojevati političnih gadov na naših prsih.

Ze obstoječe in na novo osnovane slovenske izvedemo ločitev tudi med Slovenci do zadnje še dovoljene možnosti. Režke in za marsikatero narodno srce bridke so te besede. Vendar mi si lahko umijemo roke, mi smo nedolžni. Strankarski boj med brate so zanesli na Stajersko liberalci. Njih zadene vsa krivda, ako bo dosledna in skrajna ločitev imela tudi za tega ali onega Slovenca nepovoljne posledice.

Ze obstoječe in na novo se osnovane slovenske trgovske ter obrtne organizacije so krenile vse v liberalni tabor. S tem so nam naznanile, da ne računijo na podporo katoliško-narodnih slojev, da niso samo narodne organizacije, ampak tudi liberalne. Nočemo metati vsled tega kamenja na nje, pač pa nam je dan povod, da se postavimo na lastne noge. Ob enem so nam s svojo malomarnostjo pri izvršenih volitvah v trgovsko in obrtno zbornico pokazale, da so narodno-politične zadeve v njih rokah slabo varovane.

Slovenska katoliško-narodna organizacija trgovskega in obrtnega stanu na Spodnjem Stajerskem

mora torej biti naloga najbližje bodočnosti. Trgovcem in obrtnikom se ni treba bati nobenega nepovoljnega gmotnega nasledka, ako se bodo priklopili tej name-ravani organizaciji. Mogočna kmečka in krščansko-socialna armada bo stala za njimi ter jih podpirala ne samo na deželi, ampak tudi v mestih in trgih. Trgovcem in obrtnikom, ki bodo popolnoma naši, hočemo pokazati najstrožjo disciplino v izvajanju gesla „Svoji k svojim.“ Mnogoštevilne naše vrste bodo katoliško-narodnim trgovcem in obrtnikom s svojim discipliniranim nastopom stotero povrnile, kar bi jim mogoče tuintam škodoval kak izostanek od liberalne strani.

Ob tej priliki pa opozarjamo slovenske liberalne trgovce in obrtnike po nekaterih trgih in mestih, da preveč zaupajo svoji zaslombi med liberalci in da znajo doživeti huda prevarjenja. Število naših pristavev raste z vsakim dnevom, nasprotno vrste se redčijo. Strasten nastop liberalnih trgovcev in obrtnikov proti naši stranki bo škodoval samo njim. To bodo občutili, ko izvedemo mi našo organizacije. In da jo bomo izvedli, za to je porok naše dosedanje delovanje. Ne bojimo se ne boja in ne dela, za to je gotovo, da bo kmalu na Spodnjem Stajerskem vstala katoliško-narodna organizacija slovenskih trgovcev in obrtnikov!

Politični pregled.

Novo ministrstvo. V dunajskih političnih krogih so mnenja, da se bo kabinet kmalu parlamentariziral. Krivo pa je mnenje, da se bo to zgodilo brez Čehov. Le Mladočehi bodo bržkone ostali na strani.

Slov. ljudska stranka na Kranjskem je v seji dne 4. jan. sprejela soglasno protest proti imenovanju nemškega deželnega nadzornika. Za načelnikove namestnike so izvoljeni Andrej Kalan, Franc Povše in dr. Viljko Schweitzer. Sprejela se je naslednja resolucija: S. L. S. pozdravlja, da so se sprejeli vsi jugoslovanski poslanci v enotno „Narodno zvezo“ in parlamentarno tesno združili s kluboma katoliških narodnih Čehov in Starorusinov. S. L. S. pozivlja svoje poslance, naj se skušajo združiti še z drugimi politično in narodno sorodnimi parlamentarnimi skupinami. „Slovansko središče“ pa naj ostane toliko časa v opoziciji, dokler se ne osnuje parlamentaren kabinet, ki bo jamčil, da bo oglaš S. L. S. s pozitivno politiko uveljaviti svoja načela.

Vse tedaj, kar je v Sofiji starega, je raztrešeno po vseh delih mesta. Če pa pridno iščemo, najdemo tudi res še marsikaj zanimivega. Tako n. pr. zapadno od nekdanjnjega „Konaka“, to je palače turškega namestnika, sedanjega čarskega dvorca, dve majhni cerkvi, jedno blizu druge in obe v bližini bulevar-da Dondukovovega ter trga in katedrale sv. kralja Štefana, pa vendar tako skriti med hišami, oziroma v zemlji, da ju skoraj ne moremo najti. To sta cerkev Sv. Georgi (Jurij) in cerkev „Malka (to je mala) sv. Petka.“

Cerkev sv. Georgija je okrogla in meri v premeru kakih 7—10 metrov, v steni pa ima nekaj vdolbin, precej globokih in prostornih, tako da se poznajo navzlic debelemu zidovju tudi od zunaj. Karakteristično je v tej cerkvi, da so napisi po precej zamazanih, oguljenih in obrušeni slikah najstarejšega značaja — kakoršnega kažejo tudi veliko umetnejše slike v cerkvi na Bojanu pod Vitošo planino (1 uro od Sofije), katere je dal napraviti „sevestokrator“ Kalojan za carja Konstantina Asenija in njegove žene Prine okolu leta 1259, ki sta naslikana v cerkvi poleg sofijskega carskega namestnika Kalojana in žene mu Despina — napisani v grškem jeziku in seveda v grških črkah; te bi prisojal po zunanji obliki človek lahko 16. stoletju. Ker se pa morajo slike po svojem strogo bizantinskem značaju in po kolikor toliko umetnem delu pripisovati starejši dobi in ko cerkev kaže vso obliko starega baptisterija, kakoršne še vidimo v Italiji n. pr. v Pizi in Florenciji, in v Krakovu (cerkva sv. Vojteha na Rynku) ter celo na slovenskih tleh v Gosposveti na Koroškem, tu na južni strani cerkve v romanskem slogu z lepo galerijo, morda še tudi kjsersbodi drugod po Slo-

Ali bo vojska? Milovanovičev govor je zopet poostril položaj na Balkanu. Razburjenje se je v Srbiji že precej poleglo, a sedaj je minister pomirjene duhove zopet zbudil. Gotovo pa je, da Milovanovič ne računi toliko na moč Srbije in Crnogore, kakor pa na pomoč Turčije. Bojkotno gibanje v Turčiji se še ni zmanjšalo, ampak se od časa do časa poostruje. Avstro-ogrski poslanik grof Pallavicini je zopet opozoril velikega vezirja na posebno izrazite slučaje, v katerih so turške uradne osebe pri bojkotu sodelovale. Dostavljanje poštnih pošiljatev iz Avstrije se je siloma preprečevalo. Ugled naše monarhije veliko trpi vsled tega, ker v Carigradu še vedno delujemo z opozarjanji in opomini, ne upamo pa se rabiti drugih represalij, ker ravno nočemo vojske. Toda nevarnost je, da bo Turčija tirala svoje sovraštvo do nas še dalje in potem ni izključeno, da pride na Balkanu do vojaških intervencij.

Češki deželni zbor ne bo imel zasedanja, ker so se nemški češki poslanci na svojem zborovanju dne 4. t. m. v Pragi izjavili, da pojdejo v deželni zbor le takrat, ako se jim izpolni vse njihove zahteve. Zelo skromni ravno Nemci niso.

Trgovska pogodba med Srbsko, Crnogoro in Angleško. Srbski konzul Ivanovič se je podal na potovanje. V diplomatskih krogih se govori, da je šel v Cetinje. Sodi se, da je to potovanje v zvezi z nameravano carinsko in trgovsko pogodbo med Srbijo, Crnogoro in Angleško. Ivanovič nosi s seboj predloge angleške vlade za omenjeno pogodbo. Seveda bi bila ta pogodba naperjena proti Avstriji. Uvoz iz Angleške v Srbijo in Crnogoro bi se vršil preko Soluna. To gospodarsko podpiranje bi imelo za posledico tudi politično pomoč Srbski in Crnogori od strani Angleške.

Dogovori med Bolgarijo in Turčijo. Veliki vezir je vprašal bolgarsko vlado, če je voljna poslati ministra Liapčeva v Carigrad, da se nadaljujejo započeti dogovori med Bolgarsko in Turčijo. Bolgarska vlada do sedaj še ni odgovorila.

Intervencija Rusije v Perziji. Rusija se je v sporazumu z Angleško odločila, da bo posredovala v Perziji. Ta sklep je storila Ruska vsled napada revolucionarcev na šaha. Prisilila bo pa tudi šaha, da napravi reden proračun in izvede potrebne reforme.

Francoski senat. Ena tretjina senatorskih mest se je morala potom volitev na novo zasesti. Zmagali so vladinovci. Tudi ministrski predsednik Clemenceau je zopet izvoljen.

venskem, sodim jaz, da so napisi z slikami in poslopjem vred nastali v 8. ali 9. stoletju. Tudi sofijska tradicija ve povedati, da je ta cerkev starejša od stare na pol podre katedrale na vztočni strani carskega dvorca, po kateri je dobilo mesto bržkone od Crkov ime Sofija, ki je danes pri Bolgarih in tujcih obče v rabi; kmetje v Stari planini še dandanes pravijo mestu Sredec, kakor ga nazivamo radi tudi mi Slovenci. Tudi to ime je prvotno grško. Stare ženkice, ki so prodajale v ti cerkvi svečice, so mi pravile tudi, da je bil na mestu, kjer stoji zdaj nje-mu posvečena cerkva, nekaj mučen sv. Jurij. Tega starčicam sicer nisem hotel sam pri sebi verjeti, ker vem, da vsaj katoliška legenda stavlja sv. Jurija nekam v Azijo, no pa tega jim nisem pravil. Opozorile so me tudi na majhen kovčgič v neki vdolbini, na katerem so gorele svečice: bila je to otroška krstica. Temu sem se seveda čudil; razložilo se mi pa je, da se kapela sv. Jurija rabi sedaj dostikrat za mrtyašnico.

Kako se svet spreminja! Nekdaj si bila cerkev sv. Jurija, krstišče, ko so pri krščevanju ljudi še potapljali pod vodo, in si uvajevala otroke v življenje in vero, in starejše pogane pa vsaj v novo krščansko življenje, sedaj pa si revnim popotnikom na ti zemlji zadnja streha, prej da jih objame hladni grob!

Mimogrede omenjeno, je v tej kapeli po svoji smrti tudi počival knjaz Aleksander tako dolgo, da se mu je sezidal krasni mavzolej, ki stoji pod Borisovim parkom blizu spomenika „carja osvoboditelja“ nasproti carskemu zverinjaku. Dandanes spominja na to še precej lepa in „evropejska“ restavracija „Aleksander Battenberg“ tik cerkve, Cerkvica baje še dandanes služi za službo božjo Grkom in se tudi

PODLISTEK.

Zagreb, Belgrad in Sofija.

Piše IVAN ROŽAN.
(Dalje.)

V Belgradu pač ni videti historičnega in starodavnega skoraj nič. Nikjer ni več najti sledov starega Belega grada, ki ga je obleg Lavdon z britkimi izgubami, da je prelit kri „gonila mlinske kamne tri.“

Edino stara že skoraj razvalini podobna trdnjava ob Kalimejdanu, belgrajskem mestnem parku, spominja nas na stare čase. Nad vztočnimi vrati („Zindan Kapija“) letna številka in L. II. (Leopoldus secundus) ter ime vzhodnih vrat „Karlove Kapija“ in obeh poznobaročni slog, katerega nam kaže tudi popolnoma slovenskim vaškim cerkvam podobna katedrala, sezidana v 18. stoletju, pričajo, da je bil Belgrad nekdanj posest avstrijska. Turških časovi zao-stala priča pa je džamija z minaretom pod kraljevim trgom na južno-vztočni strani mesta.

Če je v Belgradu vsaj to malo starodavnosti ostalo, ne najdemo v Sofiji razven malih hišic z orientalskimi „dučani“, kakor jih je tudi še dosti na severni strani Belgrada, zlasti blizu katedrale in kolo-dvora, na prvi vjdez čisto nič, kar bi nam povedalo, da ima to mesto kako zgodovino. Izvzeti je edino poslopja raztrešena po mestu, kakor staro cerkev sv. Sofije, ki je bila menda sezidana že v bizantinskih časih in je pozneje služila kot džamija, in potem „črno džamijo“, sedaj kaznilnico, in narodni muzej, nek-daj veliko džamijo, ter še obstoječo in rabljeno džamijo na trgu Bašibanja.

Maroko. Zastopniki vseh držav so pripoznali Mulej Hafida za sultana maroške države in mu to naznanili v skupnem pismu.

Raznoterosti.

Imenovanja pri sodnji. Višje deželno sodišče za Stajersko, Koroško in Kranjsko je imenovalo dosedanega kanclista pri okrožnem sodišču v Mariboru gospoda Antona Pungratschitscha sodnim oficijalom istotam. On je zelo hud posilinemec, kar znači že njegovo ime.

Častno medaljo za 40letno zvesto službovanje je dobil poštar v Mozirju gospod Anton Goričan.

Na naslov poštnega ravnateljstva. V soboto zjutraj kmalu po 8. uri je oddal nek gospod na glavni pošti priporočeno pismo s slovenskim naslovom. Gospodični, ki je prevzela pismo, pa to ni bilo vseč in je čutila potrebo podučiti gospoda z besedami: „Hier auf deutschem Boden muss man deutsch schreiben.“ Pričakujemo od poštnega ravnateljstva, da bo podučilo dotično gospodično, da mora, ako hoče službovati na pošti v Mariboru, sprejemati pisma s slovenskimi naslovi brez vsakih neprimernih opazk.

Za nami. Po našem vzgledu namerava tudi celjski dnevnik upeljati v svojem listu posebno rubriko „Obrambni vestnik.“ Nas bo veselilo, če se bodo liberalci vsaj na ta način dali vzdrmati iz letargije, v kateri so se doslej nahajali napram obmejnemu delu.

Parturiant montes . . . in rodil se je „Narodni dnevnik“. Po obliki je prejšnja „Demovina“, po vsebini pa globoko pod njenim nivojem. Prvi programatični članek je tako plitev, da je celo med liberalci upravičena misel, da bo Narodni dnevnik v istini le dnevni dokaz duševne siromašine naše liberalne stranke. Le en citat iz prvega uvodnika! „Kultiviran človek, ki drži količkaj na duševno snažnost, se ne boče obotavljati izdati nekaj desetice na leto, da si oskrbi milo za umivanje.“ — Za razglasanje takih novih, duhovitih idej je trebalo zares posebnega dnevnika in v njem v to svrhu posebnih uvodnih člankov! V očigled take plitvosti že v prvi številki novega dnevnika pač ni bilo potrebno posebno povdarjati, „da se bomo poslužili pri našem velikem (!) delu v prvi vrsti vrlih političnih delavcev, ki nam jih daje na razpolago organizacija „Narodne stranke na Stajerskem.“

Zadružni tečaj v Celju. Za obisk zadružnega tečaja v Celju se je prijavilo okrog 60 mož in mladeničev iz celega sp. Stajerskega. Izmed teh se je podelila 30 udeležencem podpora, nekaterim dajo podpore domače posojilnice. Tečaj se začne v ponedeljek 11. t. m. točno ob 8. uri zjutraj v hotelu „beli vol“ v Celju. Vdeleženci kateri so dobili podporo, imajo preskrbljena stanovanja v hotelu „beli vol“. Vsi drugi udeleženci, kateri želijo da se jim preskrbijo stanovanja, naj se takoj obrnejo na Zadružno Zvezo v Mariboru.

Rezervniki ne dobe za leto 1909 dovoljenja za potovanje v inozemstvo. Vsi oni rezervniki in nadomestni rezervniki, ki bi se pritegnili letošnjega leta lahko k izjemni aktivni službi, in ki prosijo za oprostitev orožne vaje v ta namen, da bi potovali v inozemstvo, ne dobe potovalnih listin. Vsi drugi rezervniki, ki prosijo za oprostitev orožne vaje, dobe le v najpotrebnejših slučajih dovoljenje.

Resna ponudba. Vsa „brzojavna in telefonična poročila“ celjskega dnevnika so taka, da si mi upamo resno stavo, da nobena ni prišla v Celje po brzojavni ali telefonski žici. Hitro in dobro informiran list!

Štajersko.

Celje. Prevz. g. knezoškof dr. Mihael Napotnik je daroval 5000 K kot ustanovo, katere obresti bodo dobivali slabo plačani organizisti lavantinske škofije. Za ta velikodušni dar bodi prevz. g. knezoškofu izrečena najtoplejša zahvala. — „Podpornemu društvu organizistov“ je podaril pred. g. Jurčič, dekan v Vuzenici 50 K. Srčna hvala! Tudi več drugih gospodov je poslalo darove društvu. Imena bodo v kratkem objavljena. Karol Bevar, predsednik.

Celje. Dne 28. dec. se je pri nas ustanovilo društvo za varstvo in preskrbovanje otrok v celjskem sodnem okraju. Predpriprave za ustanovitev društva sta izvršila gg. vikar Gorišek in dr. Schwab. Ustanovnega obnega zbor se je udeležilo prav lepo število Slovencev. Vpisalo se je takoj 47 članov. Predsednikom društva je bil izvoljen g. dr. Schwab, njegovim namestnikom pa g. sodni svetnik Erhatič. Nadalje so v odboru med drugimi tudi gg. vikar Gorišek, Levstik in dr. Slavič. Potrebno je, da rodoljubi v vsakem sodnem okraju takoj ustanovijo enako društvo, ako ga še niso. Ta društva so v socialnem oziru velikega pomena in imajo dalekosežne namene.

Poljčane. Novo ustanovljeno izobraževalno društvo ima v nedeljo 10. januarja po večernicah svoj shod, kjer se bo govorilo o namenu in pomenu društva in se bo izvolil odbor. Pridite v obilnem številu! Govoril bo bogoslov. profesor dr. Hohnjec.

imenuje „grška“, sezidali so jo bržkone prvi označevalci svete vere na Bolgarskem, pod knezom Borisom ali pa še prej. Krščujejo pa iztočniki še danes tako, kakor se je krščevalo v starih kristjanskih časih, samo da krščujejo seveda otroke, ne več odrasle.

Ker sem si slučajno tak krst pogledal, cenjenim čitateljem in čitateljicam o takem krstu tudi lahko nekaj povem.

(Dalje prihodnj.)

Pilštanj. † Nadučitelj Ježe Čížek. Na Novega leta dan smo položili v hladni grob moža, kateremu ni zlahka najti vrstnika. Bil je ta mož globoke vere in iskrene pobožnosti, požrtvovalen rodoljub in daleč navkrog znan zgled ljubeznivosti in gostoljubnosti. Kakor je bil povsod v časih kot zgleden kristjan in plemenit človek, tako je bil posebno v katoliških krogih spoštovan in v časti kot redki pomnik tiste lepe dobe, v kateri je vladala popolna harmonija med učiteljstvom in duhovništvom in sta duhovnik in učitelj roko v roki delala za krščansko izobrazbo in narodno probujanje našega ljudstva. V srce nam je žal, ko vidimo da se vrsta teh plemenitih mož redi dan za dnem. Da je naše ljudstvo takim učiteljem globoke hvaležno, pričal je uprav veličasni pogreb, katerega se je udeležila ogromna množica. Saj je skoraj ves sedanjí zarod na Pilštanju hodil k rajnemu g. Čížeku v šolo in zato ga je tudi spremljal k zadnjemu potoku. Sprevod je vodil ob navzočnosti 8 duhovnikov, med katerimi sta bila tudi dva sinova rajnega, jareninski dekan in slovenjegraški mestni župnik, kozjanski dekan Tomažič, ki se je od rajnika poslovil z ganljivimi besedami. Pri hiši in na pokopališču so učitelji v zvezi z duhovniki zapeli žalostinke. Pogreba se je v obilnem številu udeležilo uradništvo in tudi deželni poslanec g. dr. Jankovič, ki je bil tudi prisoten pri smrti rajnikovi ter mu je zatisnil oči. Z iskrenim sožaljem, ki ga izražamo sinovoma duhovnikoma in hčeri gospe nadučiteljevi Germovšek združimo željo, naj bi plemenitemu rajniku svetila večna luč.

Velenje. Zelo razburjena sta pri nas oha trgovca, ki govorita rada samo po „tajč“, Tischler in Wutti. Ko sta slišala pred prazniki, da prevzame z novim letom trgovec Valenček Lagerjevo trgovino, sta imela kaj slabe urice. Gospod Valenček, zakaj ste vendar prišli med prazniki v Velenje, čakali bi bili vendar še nekaj dni, da bi ne zagrenili obema veselih dnevo! Kmetje, veste, kaj je celo rekel eden izmed teh dveh: Prodajal bom blago pod vsako ceno. To je pač hvalevredno; če je Valenček s svojim prihodom samo to dosegel, da ne bodo trgovci Velenjski prodajali blago, kakor se jim ljubi, je mnogo dosegel in zaslužil, da ga vsi podpiramo.

Velenje. Nemška šola v Velenji se nam zdi tako, kakor kaka otok, kjer se zbirajo obupajoči in kličejo od vseh strani pomoč. Le z veliko težavo zbobnajo otroke skupaj, da napolnijo male sobice. Železničarji in Lappovi hlapi morajo dati na komando svojo deco v pomemčevalnico. Opozarjamo drž. poslance, da zahtevajo odločno slovenskih vslužbencev na postajah v slovenskih pokrajinah. Treba je domačinom samo nekaj let poučevati nerazsodne ljudi in zgodilo se bode, da bodo nemškutarčki napravili iz tega splotja, kjer se poturčujejo otroci, nekaki muzej, v katerem bodo shranjevali spomenike na vse Velenjske nemškutarje. Zato moramo strogo grajati učitelja slovenske tamošnje šole, ki bi celo nekaj rad postal nadučitelj, da ne varuje težnj slovenske šole. Če pride nerazsodni kmet vprašat za svet v katero šolo naj pošlje otroka, ga lepo pouči in razloži pomen stare šole, ne pa mevzasto cincati sem in tja in slednjč dotičnemu reči: „Napravite, kakor hočete“. Tako učiteljevo postopanje nasprotuje težnjam lastne šole, kaže pa v prvi vrsti, da tak učitelj ni na mestu na tako vročih tleh, ker ne spoljuje svojih narodnih dolžnostij. Treba je močatosti in odločnosti!

saleška dolina. Kaj bo neki s to nekaj tako lepo dolino? Griči se nižajo, močvirja nastopajo, hiše pekajo; stari ljudje že govorijo med seboj, da se bliža sodni dan. Zares se čudimo, da oblast ne vidi preteče nevarnosti za dolino. Kaj pomaga to, če gospod Lapp odkupi kako ped zemlje, kjer se vse pogrezuje! Če bode to šlo tako dalje, bodedo imeli v dolini v dvajset letih jezero. Občine se naj pobrigajo in skušajo skupno z okrajnim zastopom braniti interese celega okraja. Vzamite si vzgled na vstrajnem posestniku Gorjanu iz Stare vasi, ki ni prej miroval, da je našel pravico in dobil primerne odškodnine za svojo hišo. Javnim zastopom pa mora biti na skrbni splošni blagor cele doline v bodočnosti, ne pa odškodnina tega ali onega posestva.

Kapele pri Brežicah. V našem K. s. izobraževalnem društvu je predaval na dan novega leta domačin g. jurist Andrej Veble iz Dunaja, član dijaške zveze. Govoril je o potrebi izobrazbe sploh, posebno pa z ozirom na naš maloštevilni narod, ako se hoče vzdržati napram svojim brezobzirnim naprotnikom. Vsporedno s splošno izobrazbo je nujno potrebna za naše kmete strokovna, ki se mu naj da že v ljudski šoli, v zimskih tečajih in kmetijskih šolah. Krvavo potrebujemo svoje slovenske univerze, kar nam je slikovito pokazal iz žalostnih dogodkov polpreteklega časa v Gradcu in na Dunaju. — Društvena soba je bila natlačeno polna samih mož in fantov, ki so z glasnim odobravanjem sledili g. govorniku. Hvala za lepi in podoben govor! Odbor društva odpošlje resolucijo za slov. visoko šolo v Ljubljani.

Pesnica pri Mariboru je postaja glavne proge južne železnice, ki veže Dunaj s Trstom. Namen vsake železnice je gotovo, prevažati ljudi, živino in blago, in čim več takega dela ima, tem več tudi velja. Zato so postaje tudi navadno na takih krajih, kjer se nahaja mnogo naselbin, in se tudi vse stori in preskrbi, da na postajo lahko dohajajo in odhajajo ljudje in živali ter se dovažajo ali odvažajo blago. Kako pa je na Pesnici? Pridi, poglej in se čudi! Od železnice zapadno ležeči kraji so s poti in gladkimi cestami lepo preskrbljeni; za župnije Jarenina, Sv. Jakob in druge za njimi ležeče župnije Slov. gorice pa je železnica in postaja dobesedno zaprta. Lahko prideš sem kadarkoli hočeš, podnevu, ponoči, po zimi, po leti, v grdem ali lepem vremenu, vselej in vedno najdeš zaprto pot, ki naj pelje preko železnice v Slovenske gorice, in sicer na obeh straneh postaje. Vsaj pisec teh vrstic je že gotovo svojih stokrat tako naletel, pa se pri tem vsakokrat vznevoljil, ko se je moral ali pod drogom vpogibati do blatne zemlje ali ga pa preplaziti. Naravnost vjezljivo pa je, če tu in tam ravno pred omenjenim plotnim drogom tovrni vlak tudi do pol ure

kakor nalašč stoji in nikogar ne izpusti na drugo stran železnice. Vsiliti se ti morajo bolehi ljudje ali starčki, ki se morajo pred to „železno kačo“ tako globoko priklanjati in se nehoti pred njo producirati s svojo telovadbo. Kje je vzrok temu? Ali ne ve železniška uprava, da se hočejo tudi prebivalci Slov. goric v ziti po železnici, ali je pa do zdaj še ni nihče opozoril, da gre preko železnice javna pot, ki je ne sme meni nič tebi nič zapirati. Občine, možje, povzdignite na merodajnem mestu svoj glas, da se kmalu taki oviri odpomore! — O grozni poti in cesti pa, ki pelje pol železnice na postajo, vam bom pa o priliki sporočal.

Središče. Občni zbor družbe za zidanje oziroma razširjenje župne cerkve sv. Duha pri Središču se bode vršil jutri na dan sv. Treh Kraljev po večernicah v stari šoli s sledečim vsposedom: a) Nagovor načelnika, b) poročilo tajnika o delovanju odbora leta 1908. c) poročilo blagajnika, d) volitev novega odbora, e) raznoterosi. Načelnik.

V Cirkovcah pri Pragerskem hočemo tudi imeti močno stražo za čast in ugled S. K. Z. V ta namen se je nas dvanajst posestnikov s svojo možbesedo zavezalo, neustrašeno „Stražo“ ne samo naročiti, ampak tudi plačati. G. urednik sprejmite to veselo vest kot čestitko k novemu letu, sporočite jo še dragim naročnikom ter jim povejte, da korajža velja in zmaguje tudi v novem letu. Mi poljanci na cirkovškem žitorodnem prostranem polju se prijateljev veselimo, neprijateljev se pa ne bojimo!

Slovenske gorice. Čudno so suče svet. Vlada vedno daje ukaze, da deluje duhovništvo in učiteljstvo proti pitju žganja; sama pa dovoljuje vedno več žganjarij po vseh krajih. Često se pripeti, da občina odkloni prošnjo za žganjarijo, kar je popolnoma pravilno, toda politična oblast navadno dovoli žganjarju prodajati „fuzel.“ To je naravnost nemoralno, če se na ta način postopa, samo da pride nekaj krajcarjev davka več v državno blagajno. Zupani na deželi, vsem žganjarijam zadajte smrtni udarec; v Mariboru in zlasti Ptujju naj pa oblast zapre vse te velike žganjarije, ker so povzročili s svojim fuzelnom že toliko zla pri okoliškem ljudstvu.

Zastrupila sebe. V Bregu pri Ptujju se je zastrupila neka mlada oskrbovalka z lizolom. Vzrok samomora je bil menda ta, ker je njena gospodinja bila obsojena na nekaj let ječe zaradi goljufije.

Občina Pernice je pri zadnjih volitvah padla v posilinemške roke. Sedaj je dolžnost tamošnjih zavednih Slovencev, da takoj začnejo z delom, in pri prihodnjih volitvah popravijo, kar so sedaj zamudili.

Kranjsko.

Ljubljana. Tržaška Narodna delavska organizacija je tu ustanovila svojo podružnico. Ustanovni shod se je vršil v nedeljo.

Ljubljana. Pretečeno leto je umrlo v Ljubljani 1207 oseb, 78 manj nego leta 1907.

Zadružni dom. Dne 27. grudnia so imeli v Zagorju ob Savi lepo svečanost. Blagoslovi in otvorili so lepo stavbo „Zadružni dom“. Svečanost je prav lepo vspela. Novi dom, lična stavba bo v veliko korist prebivalcem.

Koroško.

O novem dež. nadzorniku piše „Slovenec“, da je bil v času svojega službovanja v Ljubljani znan po svoji vsememski zagrizenosti. Tedaj se nismo motili. Pripravljajmo se na najljutejši boj! „Sl. Narod“ vé pa povedati, da je bil nekaj učitelj na ljublj. šulif. šoli. Tako, tako! Tedaj še profesorskega izpita ne in nadzornik! Tako more seveda samo najhujši naš sovražnik avansirati!

Celovec. V zborovalnici „Koroške obrtne dvorane“ je dne 26. decembra predsednik obrtniškega društva Hinterhuber odlikoval z društveno svetinjo Ferdinanda Maderja, Metodija Lajtnarja in Janeza Košica. Mader in Lajtnar služita že 25 let kot sedlarja pri Kr. Neuverju, Košic pa ravno tako dolgo v jesihariji Barbolani v Št. Rupretu. Mader in Lajtnar sta dobila tudi od navzočega gospodarja župana Neuverja precejšnji denarni svoti.

Celovec. Desetletnico je dne 27. dec. praznoval naš dež. zavod za slepce. Ob enem se je priredila tudi slavnost cesarskega jubileja in božičnica. Navzočilo je bilo mnogo občinstva. — Čuje se, da se bode ustanovil tudi delodajalni zavod za odrasle slepce. Žalostno in karakteristično za naše razmere je, da se celo največjim revežem na svetu, ubogim slovenskim slepcom na tem zavodu, kakor na vseh deželnih zavodih (za gluhonemce, pobiljševalci itd.) jemlje s silo materinščina. 7 letni revčki že od prvega dne, ko ustopijo, ne slišajo ničesar nego nemščino. Kako se mora ravnati z njimi, prej da se jim atepajo najpotrebnejši nemški izrazi, si vsakdo lahko misli.

Celovec. Na dan sv. Štefana je pevsko društvo „Frohina“ imelo pri Grömmerju svojo „Weinachtsliedertafel“ z božičnico; na isti večer je svoje božičnico imelo pri Landwirtu društvo „D' Drahrer“. Zadnje podpira se svojimi dohodki šolsko mladino, — če le ne v slovenskih krajih v našo pogubo!

Trdanjeves pri Celovec. (Že zope: odpadnik!) Tudi pri nas imamo učitelja, ki še ni pozabil, da je rojen Slovenec, to je gospod Avrnik. Zato ga „kot odpadnika od nemštva in proste misli“ preganjajo součitelji posilinemci in ga tožijo ter obdelujejo v „Prostih glasovih“ kot klerikalca itd.

Otoče pri Celovec. Dne 28. dec. se je na pobiljševalnici za dečke napravila božičnica za gojence. Prisostovala sta dež. glavar grof Goess in dež. predsednik baron Hajn.

Pilbrk. Pri nas je bil odličen s srebrno svetinjo in častno diplomo za 25 letno zvesto službovanje Luka Leskovar, ki je že 25 let pomočnik pri kovaču Andr. Vejču tukaj.

Nečajna na Zilji. Dne 23. so učitelji z nekimi dobrovori napravili pri nas božičnico za šolsko mladino.

Na gornjem Koroskem tožijo, da so potoki in reke tako plitve, da se vrane kaj rade redé z ribami, posebno s postromi v potokih, ki jih v plitvicah lahko lovijo.

Sulferaju je dobil meseca grudna od občin: Sv. Heme K 10.—, St. Rupert K 10.—, St. Vid K 20.—, St. Paternjana K 74.30. Razven teh je dal še J. Riebler v Spitalu K 10.—. Skup K 124.30. Slovenske občine, ali vi kaj dajate za naša obrambna društva? Katera izmed vas je dala že kaj za „Učiteljski dom“ itd.? Izprašajte si vest, gospodje odborniki!

Primorje.

Trst. Narodna delavska organizacija je priredila v nedeljo protestni shod radi preloma pogodbe paroplovnega društva „Dalmatia“, sklenjene s slovenskim konsorcijem za razlaganje parnikov. Po shodu je šlo kakih 600 udeležencev demonstrirati po mestu. Sli so pred namestništvom palačo in žvižgali in kričali proti namestniku. Aretiranih je bilo 43 Slovencev.

Trst. Iz garnizijskih zaporov je pobegnilo pet vojakov. Dosedaj jih še niso našli.

Pazin. Ker je bil poslanec Mandič izvoljen v dveh okrajih, je sedaj odločil en mandat. Politično društvo za istrske Hrvate in Slovence je postavilo mesto njega za kandidata dr. Ivana Pošiča, odvetnika na Voloskem.

V Gorici nimajo vode. Gorica že od nekdaj trpi na pomanjkanju vode. Besebno pa občutijo Goričani na pomanjkanje zadnji čas. Vsi javni vodnjaki — katerih je le malo — so preobloženi z ženskami, ki čakajo na vodo. Da bi pa laški mestni očetje kaj storili v tem pogledu, o tem ni niti govora. Zupan Bombig (prav Bombič) je o priliki svoje inštalacije sicer obljubil, da bo skrbel za vodo. Ali dosedaj o tem še ni ne duha ne sluha, čeprav je minulo od tedaj že nekaj mesecev, Seveda, mestnim očetom je bolj pri srcu italijanstvo Gorice, kot pa meščanom preskrbeti dobre pitne vode. Drage bakljade si pustijo prirejati, za delo v blagor meščanstva jim pa ni mnogo mar. Ko bi ves tisti denar, ki so ga potrosili za razne načrte vodovoda, prav porabili, bi že davno imeli dober vodovod.

Na Krasu so se zvezali župani vseh občin v okrožju Sezale v samostojno zvezo. Zveza je liberalna.

Razgled po svetu.

Napad na pošto. V Stolnem Belgradu je vdrl maskiran ropar na pošto in zahteval od uradnikov z napetim samokresom v roki, naj mu izročijo denarna pisma, v katerih je bilo 58.000 K. Ropar je nato ustrelil enega uradnika, slugo pa ranil. Temu se je posrečilo s pomočjo drugega sluga vreči roparja na tla in mu vzeti samokres. S tem sta ga potem tolkla toliko časa, da je bil mrtev. Policija je v njem spoznala Stefana Kerna, slugo v poboljševalnici v Stolnem Belgradu.

Nove znamke. Zjedinjene države ameriške so vpeljale nove znamke. Do sedaj so bile v rabi one znamke, ki so imele naslikane obraze slavnih mož in predsednikov od leta 1847 sem. Nove znamke bodo samo v vrednosti do enega dolarja izhajale in bodo imele upodobljene obraze Washingtona in Benjamin Franklina.

Najstarejši popisani papir. Londonski muzej se lahko ponaša s tem, da ima neki dokument, ki je pisan iz leta 1216. To je najstarejši popisani papir v Evropi. V nemškem državnem arhivu imajo pač še starejše listine iz X. in XI. stoletja, ki so pa arabskega izvora. Najstarejši, do sedaj v Nemčiji poznano pismo je iz leta 1302, in ga hrani državni arhiv v Aachenu.

Upor v Nikaragui. V srednjeameriški ljudovladi je nastal upor, ki je naperjen proti predsedniku Zelaya. V ta namen so se združile tudi druge srednjeameriške države Honduras, Guatemala in San Salvador. Združile so svoje vojske in jih poslale proti meji Nikaragui.

Vlaka sta trčila vkup. Na progi Bazel-Pariz sta trčila vkupaj brzovlak in osebni vlak, pri tem sta ponesrečila dva železniška uslužbenca in trije potniki.

Generalni guverner. General Fresl je imenovan vrhovnim guvernerom za Kijev, Podolijo in Volhinijo.

Državica brez dolga. Tako srečna državica je mala kneževina Reus. Ona ni samo brez dolgov, nego ima še nekaj milijonov čistega prebitka.

Eksplozija. V budapeštanskem parnem kopalšču se je razpočila glavna odvodna cev parnega kotla. Vroča para je poškopila tri uslužbenca in jih težko ranila. Jeden ranjenec je podlegel svojim opeklinam.

Požar gledališča v Petrogradu. Petrogradsko gledališče „Studia Povarskoi“ je popolnoma pogorelo. Požar je nastal malo pred predstavo „Ogenj je bil tako velikanski, da je tudi v bližini se nahajajoča ženska univerza pričela goreti. Vzrok požara je še neznan.

Napad na francoskega predsednika Falieresa. V Parizu je brezposelni natak Mathies napadel na cesti predsednika Falieresa, ga zgrabil za vrat ter ga začel daviti.

Predsednikovi spremljevalci so vrgli napadalca na tla in ga držali toliko časa, da sta došla policijska agenta, ki vedno sledita predsedniku, ter ga aretirala. Napadalec najbrže ni zdrave pameti.

V Belgradu so dne 2. prosinca položili k večnemu počitku umrlo našo rojakinjo, slavno gledališko umetnico Velo Nigrinovo. Porodila se je v Ljubljani in je bila od leta 1882. angaževana na belgrajskem gledališču, odkoder je prišla tudi večkrat gostovat v Ljubljano. Naj živi spomin na vrlo in vzorno Slovenko!

Njega svetost papež Pij X. je daroval za žrtve vsled potresa znesek en milijon l.r. V bolnišnici sv. Marije je pustil preskrbeti petsto ranjencev na vatikanske stroške.

Vode primanjkuje že sedaj po raznih mestnih vodovodih kakor na Dunaju tako že tudi v Zagrebu. Povsod je vzrok premajhna napeljava cevi pri polaganju.

Ruski konzulat za Prago. Praški mestni svet je dobil v zadevi ruskega konzulata dopis od vnanjega ministrstva seveda v blaženem nemškem jeziku. Mestni svet je takoj zavrnil dopis in je zahteval odgovor v češkem jeziku. Tako je prav! Saj smo vsi Slovani enako pravni v naši državi, torej zahtevajmo in smo dolžni zahtevati, da nas tudi višje oblasti vpoštevajo in dopisujejo v našem jeziku. Tako mora biti!

Književnost in umetnost.

Cerkveni zaukaznik za Lavantinsko škofijo nosi letos na pročeju tudi latinski naslov: Folinum officiale Dioecesis Lavantinae. Vsebina prve številke je: Rešitev novih dvotveg glede dekreta „Ne temere“. — Poduk o zakramentu svetega zakona. — Urni red za posamezne sicer šole proste četrtke. — Pastoralna konferenčna vprašanja za leto 1909. — Teologična vprašanja za leto 1909. — Župnijski izpiti za leto 1909. — Sveta olja. — Škofijska naznanila.

Spomini na francosko delo. Ob stoletnici Napoleonove „Ilirije“ namerava „Matica Slovenska“ izdati „Zbornik“ o zgodovini naših dežel v tedanji dobi. Važen godovinski vir pa je ustno sporočilo narodovo, ki se izraža v raznih pripovedkah, anekdotah, pesmih. Zdaj je še najti mnogo blaga te vrste med ljudstvom, a skoro bode izginilo popolnoma. Da otme pozabljenosti ljudske spomine na francoske čase, je sklenila Matica, jim posvetiti posebno knjigo. Zato nujno prosi svoje člane, da bi blagovolili sodelovati pri nabiranju tega narodnega blaga. Vpoštevati je zlasti: pripovedke o bojih s Francozi, narodne pesmi o Napoleonu in Francozih, pregovore, pisma in zasebne rokopisne podatke, krajevna imena, narodne izraze (morda tudi običaje), ki so francoskega izvora (n. pr. „mèr“, „fronk“), tudi podobne, orodje, knjige in napise iz francoske dobe, izkratka vse, kar je še preostalo sledov nekdanjega francoskega vpliva na zgodovinski razvoj našega naroda. — Iz črnomaljskega okraja nam je že došla zbirka takih spominov; treba jo je le še izpopolniti s poročili iz drugih krajev naše domovine. Vsako poročilo bode dobro došlo. Ono gospodo in društva, ki bi hotela prevzeti nabiranje tega gradiva v svojem okraju, prosimo, naj na nanjjo svoja imena „Matici Slovenski“ v Ljubljani.

Odbor „Mat. slov.“

Najnovejše novice.

Somišljeniki na delo! Število naših naročnikov vedno bolj raste. Vsak dan se oglasi veliko novih naročnikov. Vendar bi se naročniki množili še veliko bolj, ko bi vsak somišljenik storil svojo dolžnost. Zato pa vsi somišljeniki na noge, na delo! Pojdite od hiše do hiše in agitirajte za „Stražo!“ Čim več naročnikov in sotrudnikov bo, tem lažje bo „Straža“ izvrševala svoj program. Praznik sv. Treh kraljev, naj bo dan agitacije za „Stražo.“

Slovenski poslanci, pozor! Iz Gradca se nam piše: „Stališče novega deželnega šolskega nadzornika prof. Belarja je na Kranjskem nevzdržljivo. Vsled tega vlada misli na to, da bi ga dala štajerskim Slovincem, in umakniti bi se moral sedanji deželni šolski nadzornik Končnik. Vlada upa, da ne bo pri štajerskih Slovincih našla mnogo odpora, osobito, ker se je Narodna stranka doslej držala popolnoma rezervirano v vprašanju novih šolskih nadzornikov.“

Maribor. (Beda naših gimnazijcev). Te dni sem po naključju zvedel da nek slovenski četrtošolec dva dneva v tednu nima obeda. Ker se mi je to čudno zdelo sem vpraševal dalje in sem zvedel, da jih ni manj nego 21, kterim manjkajo deloma obedi deloma večerje. Našel sem v I. b in c razredu 6 učencev, kterim manjkata po 2 obeda, 2 učencev, kterima manjkajo po 3 obedi v tednu in enega učenca, kteri vseh 7 dni v tednu ne obeduje. Razna teh sem še našel od II. b do VII. razreda 2 slovenska učenca, kterima manjka po 1 obed, 6 kterim manjkata po 2 obeda, 1, kteremu manjkajo 3 obedi, potem je še 1 brez 4 obedov in 1 brez 6 obedov; nek šestošolec pa nima nikdar večerje. Prašavšemu se mi je sicer povedalo, da je vsako leto tako, ampak to je jako žalostno in sramotno za nas Slovence; skrajni čas je, da se taka beda odpravi. Naj vsakdo pomisli, kaj se pravi sedaj v britki zimi biti brez toplega obeda, in to morajo ljudje trpeti v dobi, ko se razvijajo, in mladina, ki je nada našega naroda! Zaradi tega prosim mariborske rodoljube, ki so volje podpirati kterega dijaka z obedom ali večerjo, naj to blagovoljo naznaniti meni. Slovence izven Maribora pa prosim, da mi pomorejo z denarjem, da revnim dijakom kupim obede v dijaški kuhinji. Pripominam, da vsak obed v dijaški kuhinji stane 30 vin. Tudi najnižje darove rad sprejemam v imena dijakov in jih bom objavil v časnikih.

Dr. Ivan Arneje, c. kr. gimn. učitelj
Maribor, Gerichtshofg. 25.

Strašen potres v Italiji.

Dne 28. dec. je zadela ubogo Italijo zopet grozna nesreča. Sunek za sunkom je pretresal bedno deželo in ji prizadel velikansko škodo. V nekaterih krajih so trajali sunki od 20 do 30 sekund. Po celi južni Italiji so ljudje občutili moč potresa, da celo morje je bilo tako razburkano, da so valovi poplavalili obal in napravili mnogo škode. Veliko število poslopij in mnogo cerkva je porušenih, ranjenih nešteto ljudi, dosti jih je našlo pa smrt pod razvalinami. Vojaštvo je povsod pomagalo vsaj deloma pokopane rešiti gotove smrti.

Posebno grozno je potres razsajal v Messini. Tu je bilo središče potresa. Mesto ni, kakor se je prvotno mislilo, samo deloma porušeno, ampak popolnoma jednako razvalinam. Morje je izstopilo in poplavelo obrežje in mesto. Nesreča je tako hitro prišla, da se ni mogel skoro nihče rešiti. Ljudje so begali kakor blazni iz hiš na ulice, kjer jih je dohitela smrt pod razvalinami. Tisoče in tisoče mrtvecev je pokopanih in podsutih; hiše in javnih poslopij niti jedne ni cele, vse je porušeno. Med mrtveci je tudi sam župan Messine. Grozen je bil pogled na Messino, kakor pripovedujejo begunci, ki so srečno ušli smrti. Pogled kakor za časa pogina starorimskega mesta Pompeja. Gosta tema je pokrivala mesto; plinove cevi so se razpočile in jele so goreti hiše; voda je stala po ulicah do kolena. Potres je spremijeval tudi podmorski potres, ki je še veliko groznejši kot prvi. Nad 50 metrov visoki valovi so izlili svojo moč črez ubogo mesto. Lepe palače in vile so izginile v valovih in pokopale pod seboj prebivalce. Poprej lepo mesto je bilo v nekaj trenutkih sama razvalina. Škoda je velikanska.

Kakor v Messini je razsajal potres tudi po celi južni Italiji. Povsod po vseh mestih same razvaline in nebroj ponesrečencev, tako v Palermo, kjer je tudi sproga angleškega konzula ponesrečila. Reggio di Calabria je popolnoma porušeno. Istotako Brignano in nešteto drugih krajev.

Ranjencev in mrtvih je nad 120.000 ljudi. V nekaterih vojašnicah so bili podsuti skoro vsi vojaki. V Palmi je nad 500 mrtvih. Kalabrija sama je zalitevala nad 30.000 žrtev.

Škoda, ki jo je povzročil potres, je velikanska. Že sedaj jo cenijo nad eno milijardo. To je že drugič, kar je zadela taka grozna nesreča ubogo Italijo. Vsakdo se gotovo še spominja leta 1905, ko je bila Kalabrija podobna grobišču in ni bilo videti po deželi drugega, kakor same razvaline.

Da se vsaj nekoliko omili huda šiba, ki je zadela bedno deželo, so se takoj zbrala društva v pomozno akcijo. Kralj Viktor Emanuel in kraljica Jelena sta takoj odpotovala v ponesrečene kraje, da lažita prebivalstvo, katero ju je z odkritosrčnim veseljem sprejelo. Po vsej Italiji viada globoka žalost; gledališča in borze so zaprta in vse veselice so odpovedane. Od vseh krajev dohajajo sožalja. Sv. očeta je zadela globoka žalost, začuvsji o grozoviti nesreči. Izdal je takoj telegrafičnim putem obvestila na vsa škofijska okrožja, da naj prihite po moči ponesrečencem na pomoč.

Kralj sam je daroval za ponesrečence 200.000 lir, ministrski predsednik Giolitti je nakazal 100.000 lir za živila. Vse velesile so odposlale svoje ladje na pomoč. Avstrijski cesar je daroval takoj 50.000 frankov. Istotako je župan dr. Lueger izrazil v imenu dunajskega mesta sožalje in poslal 20.000 frankov v podporo. Amerikanski milijonar Morgan je daroval 20.000 dolarjev.

Listnica upravnštva.

G. P. J. Grizo. Letos pač nemogoče, mladi gospodarji smo! Naj vas stopi več skupaj! Pozdravljeni!

MALA NAZNANILA

ki se sprejemajo po 2 vin. od besede, najmanjši znesek je 50 vinarjev.

Kdor želi pojasnila o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pridene za odgovor znamko 10 vinarjev. Drugače se ne odgovori.

Dva močna učenca, zmožna slovenskega in nemškega jezika, iz boljše hiše sprejme takoj v trgovio mešanega blaga Karl Cimperšek, S. F. Scholk naslednik Servica ob Savi. 20

Oskrbnik (majer) s svojo ženo bi rad prišel eskrbovat kako posestvo ali gospodarstvo. Oba sta v srednjih letih brez otrok. Več pove upravnštvo Straže. 21

Prestor (lokal) tik mesta Celje, kjer je do zdaj dobro obiskana trgovina mešane stroke, se da takoj zopet v najem ali pa proda s hišo. Natančneje pogoje pove uprav. „Straže“. 5

Ženitna ponudba. Vdovec, 39 let star, 12.000 kron premoženja v gotovini, se želi poročiti z dekleto ali vdovo brez otrok, ki bi imela kmetijo ali približno enako premoženje v gotovini. Ne gleda se na zunanost, preč pa na pridonost in poštenost. Morebitna ponudba se pošlje pod „Zeleni travnik št. 40“ poste restante Sv. Benedikt v Slov. gor. Stroga tajnost z jamčena.

Na prodaj je pod Pilštanjem, 30 minut od Kozjeva ob krajini cesti v ravnini lepo posestvo obstoječe iz zidane hiše, gosp. poslopja in svinjaka, zraven spadajo dobri travniki, njive, sadno drevje in vodnjak pri hiši, v rodovitnem kraju; proda se za primerno ceno. Oglasiti se je treba pri Rozaliji in Belinc, posestnice v Pilštanju.

